

Bijbels perspectief

Woord van de week

Jesaja 8:14.

Dan zal Hij ... zijn, en tot een steen, waaraan men zich stoot, en tot een rotsblok, waarover men struikelt.

Selwyn Hughes stelde ooit de vraag hoe het kan dat zoveel kerken en geloofsgemeenschappen maar een half evangelie verkondigen - namelijk alleen de 'aantrekkelijke kant' van het evangelie. Hij onderstreepte de absolute waarheid en noodzaak van een verkondiging die het accent legt op de opstanding van Jezus, Zijn aanbod van vrede en vreugde en het gegeven van een uitzicht op de hemel voor wie waarachtig gelooft, 'maar', stelt hij vervolgens, 'het evangelie kent nog een andere kant, een kant die amper aan bod komt'. Hij doelt dan op de uitspraken van Jezus die de algemeen geldende inzichten op en over het leven volkomen op hun kop zetten. En volstrekt terecht noemt hij dan als eerste het thema van sterven om te kunnen leven. In lijn daarmee vervolgt hij met het verliezen om te winnen, vrijheid in slavernij, succes door mislukken enz. Inderdaad blijken dit, binnen breed christelijke kring, allerm minst populaire onderwerpen voor de verkondiging.

Menig voorganger vandaag richt zich in zijn verkondiging veel liever en veel eerder op schijnbaar meer aansprekende thema's. Bijvoorbeeld onderwerpen als voorspoed, succes in dit leven, genezing voor ieder, het koninkrijk hier en nu, onbeperkte genade zonder voorwaarden en een God die de mens grenzeloos waardeert en liefheeft - rücksichtslos, blijken beter aan te spreken. Maar een dergelijke verkondiging berooft het Woord als zwaard van de Geest van haar tweesnijdend karakter en is op die wijze niets minder dan een verloochenen van de kracht van het evangelie. Een het gehoor kietelende boodschap (2 Tim. 4:3 en 4) mag misschien kerkbanken vullen, maar ze laat het hart ten diepste onvervuld achter. Waar snoeien achterwege wordt gelaten, blijft wezenlijk door God beoogd groeien uit.

De voor deze week gekozen tekst komt ook in het Nieuwe Testament voor en spitst zich toe in een daar voor (en in Mattheüs 21:44 zelfs door) de Zoon van God en Diens boodschap gebruikt begrip: *skandalon*, het Grieks voor 'struikelblok' of 'steen van aanstoot'. Kan dat, het 'skandalon', dan ook gelden voor een christen? Ja wis en waarachtig. De christen komt in de boodschap van Jezus Christus, en dan juist in de 'vergeten woorden!', nadrukkelijk en voortdurend voor de keuze van 'verbroken worden' of 'gebroken worden'. En dat laatste houdt, in combinatie met wat de Bijbel vertelt over skandalon, niets minder in dan een *verpulverd* worden. Aan de werkelijkheid van 'sterven om te leven' ontkomt geen enkel christen. Per dag zal het 'christen-zijn' blijken een kwestie te zijn van: Hij er aan of IK er aan. De boodschap van Jezus over de graankorrel is de minst geaccepteerde en dus minst geleefde boodschap onder wie zich christen noemt. Ze staat haaks op het algemene gevoel van de mens. Het Zelf krijgt meer aandacht dan het kruis in het 'IK'. Werd dat niet zichtbaar als reactie op de boodschap van Jezus zoals opgetekend in Johannes 6:22-60, de boodschap over hét thema waarom het gaat: brood des levens? Wat is Hij voor ons? De rots waarop we bouwen of de steen des aanstoots. Wat antwoord ik op de vraag van Jezus: Gij wilt toch ook niet heengaan (Joh. 6:67)? Hetzelfde als Petrus?

Gebed

Dat ieder die uit genade zich een kind van God weet en mag noemen niet alleen de 'wet van de graankorrel' belijdt, maar ook leeft. Niet meer mijn Ik, maar Christus. Dat is de enige weg om U Here Jezus waarachtig te leren kennen en uit te komen bij het doel waartoe U ons geschapen hebt. Daarom dat we niet struikelen over U, de Hoeksteen, maar elke dag opnieuw voor U buigen in volle overgave om meegekruisigd te leven. Dat wij als Petrus beseffen dat alleen U woorden van eeuwig leven hebt. Buiten U kan onze ziel niet leven. Amen.